

“ମାଷ୍ଟର ଜ୍ଞାନ ସୂର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଅନୁଭୂତିର କିରଣ ବିଚ୍ଛୁରିତ କରି ବିଧାତା ହୁଅ, ତପସ୍କୀ ହୁଅ”

ଆଜି ବାପଦାଦା ନିଜର ଚାରିଆଡ଼ର ହୋଲୀହଂସ ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ହୋଲୀ ପର୍ବ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ସନ୍ଦେହର ଡୋରିରେ ବାନ୍ଧି ହୋଇ ହୋଲୀ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ପହଞ୍ଚିଯାଇଛନ୍ତି । ମିଳନ କରିବା ପାଇଁ କେତେ ସନ୍ଦେହରେ ଆସି ପହଞ୍ଚି ଯାଇଛନ୍ତି । ଆଜି ବାପଦାଦା ସବୁ ପିଲାଙ୍କର ଭାଗ୍ୟକୁ ଦେଖୁଥିଲେ - କେତେ ବଡ଼ ଭାଗ୍ୟ, ଏମାନଙ୍କୁ ମିଳିଛି! ଯେତିକି ହୋଲୀଏଷ୍ଟର ଅର୍ଥାତ୍ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପବିତ୍ର ଅଟନ୍ତି ସେତିକି ହାଲିଏଷ୍ଟର ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବୋତ୍ତମ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ସାରା କଲ୍ପରେ ଦେଖ ତୁମମାନଙ୍କର ଭାଗ୍ୟଠାରୁ ଉଚ୍ଚ ଭାଗ୍ୟ ଆଉ କାହାର ବି ନାହିଁ । ଜାଣିଛ ନା ନିଜର ଭାଗ୍ୟକୁ? ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ ପରମାତ୍ମା ପାଳନା, ପରମାତ୍ମା ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ପରମାତ୍ମା ବରଦାନରେ ପାଳିତ ହେଉଛ, ଭବିଷ୍ୟତରେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱରାଜା ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ହେଉଛ ଏବଂ ହେବା ମଧ୍ୟ ସୁନିଶ୍ଚିତ ଅଟେ, ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ, ଏଥିରେ ତୁମର ନିଶ୍ଚୟ ମଧ୍ୟ ଅଛି । ଏହା ପରେ ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ପୂଜ୍ୟ ହେଉଛ, ସେତେବେଳେ ତୁମେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଭଳି ବିଧିପୂର୍ବକ ପୂଜା ଆଉ କାହାର ବି ହେଉ ନାହିଁ । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ, ଭବିଷ୍ୟତ ଏବଂ ପୂଜ୍ୟ ସ୍ୱର୍ଗପରେ ମଧ୍ୟ ହାଲିଏଷ୍ଟର ଅର୍ଥାତ୍ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ଅଟେ । ତୁମମାନଙ୍କର ଜଡ଼ ଚିତ୍ତର ମଧ୍ୟ ପରତ୍ସେକ କରମର ପୂଜା ହେଉଛି । ଦୁନିଆରେ ଆଜି ପରମ୍ପରା ଅନେକ ଧରଣ ପିତାମାନେ, ଅନେକ ମହାତ୍ମାମାନେ ଜନମ ଗ୍ରହଣ କରିଯାଇଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏଭଳି ବିଧିପୂର୍ବକ ପୂଜା କେବଳ ତୁମେ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ପରମାତ୍ମା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ହିଁ ହେଉଛି କାହିଁକି ନା ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ପରତ୍ସେକ କରମରେ କରମଯୋଗୀ ହୋଇ କରମ କରିବାର ବିଧି ଫଳ ସ୍ୱର୍ଗପ ପୂଜା ମଧ୍ୟ ବିଧିପୂର୍ବକ ହେଉଛି । ତେଣୁ ଏହି ସଂଗମ ସମୟର ପୁରୁଷାର୍ଥ ହିଁ ପ୍ରାରବ୍ଧ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଛି । ତେବେ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ଭଗବାନ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାପ୍ତି କରାଉଛନ୍ତି ।

ହୋଲୀ ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ରତା, ତୁମୋମନେ ହୋଲୀଏଷ୍ଟର ମଧ୍ୟ ଅଟେ, ହାଲିଏଷ୍ଟର ମଧ୍ୟ ଅଟେ । ଏହି ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ମୂଳଦୁଆ ହିଁ ପବିତ୍ରତା ଅଟେ । ସଂକଳ୍ପ ମାତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଅପବିତ୍ରତା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେବା ପାଇଁ ଦେବ ନାହିଁ । ପବିତ୍ରତା ହିଁ ସୁଖ ଶାନ୍ତିର ଜନନୀ । ପବିତ୍ରତା ହିଁ ସର୍ବ ପ୍ରାପ୍ତିର ଚାବୀ କାଠି । ସେଥିପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କର ସ୍ୱଳୋଗାନ ହେଲା - “ପବିତ୍ର ହୁଅ, ଯୋଗୀ ହୁଅ” । ଯାହାର ସମ୍ଭାରକୀ ହୋଲୀ ପର୍ବ ଅଟେ । ସେଥିରେ ମଧ୍ୟ ଦେଖ ପରମେ ଜଳାକଥାଆନ୍ତି ତା’ପରେ ପାଳନ କରନ୍ତି, ନ ଜଳାଇବା ପରମ୍ପରା ହୋଲୀ ପାଳନ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଅପବିତ୍ରତାକୁ ଜଳାକଥାଆନ୍ତି, ତୁମୋମନେ ଯୋଗ ଅଗ୍ନି ଦ୍ୱାରା ଅପବିତ୍ରତାକୁ ଜଳାଉଛ, ଏହାର ସମ୍ଭାରକୀ ରୂପରେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଆଁରେ ଜଳାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ଜଳାଇ ସାରିବା ପରେ ଯେତେବେଳେ ପବିତ୍ର ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ ଖୁସିର ସହିତ ହୋଲୀ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ପବିତ୍ର ହେବାର ସମ୍ଭାରକୀ ରୂପରେ ପରସ୍ପର ସହିତ ମିଳନ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ତୁମୋମନେ ମଧ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ଅପବିତ୍ରତାକୁ ଜଳାଇ ଦେଉଛ, ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ସତ୍ତାର ରଞ୍ଜରେ ଲାଲ୍ ହୋଇଯାଉଛ, ସେତେବେଳେ ସର୍ବଆତ୍ମାଙ୍କ ପ୍ରତି ଶ୍ରଦ୍ଧାଭାବନା, ଶ୍ରଦ୍ଧାକାମନାର ମିଳନ ଉତ୍ସବ ପାଳନ କରୁଛ । ଏହାର ସମ୍ଭାରକୀ ରୂପରେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ମଞ୍ଜୁଳ ମିଳନ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ସବୁ ପିଲାଙ୍କୁ ଏହି ସମ୍ପ୍ରତି ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ସର୍ବଦା ପରତ୍ସେକତ୍ୱଠାରୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ନିଅ ଏବଂ ଆଶୀର୍ବାଦ ଦିଅ । ନିଜର ଆଶୀର୍ବାଦର ଶ୍ରଦ୍ଧାଭାବନା ଦ୍ୱାରା ମଞ୍ଜୁଳ ମିଳନ କର କାହିଁକି ନା ଯଦି କେହି ତୁମକୁ ବଦୁଆ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଭିଶାପ ମଧ୍ୟ ଦେଉଛି ତେବେ ସେ ତ ଅପବିତ୍ରତା ଦ୍ୱାରା ବଶୀଭୂତ ଅଟେ ପୁଣି ବି ଯଦି ତୁମେ ସେହି ବଦୁଆକୁ ମନ ଭିତରେ ରଖିଦେଉଛ, ତେବେ କ’ଣ ଖୁସିରେ ରହିପାରୁଛ? ସୁଖୀ ହୋଇପାରୁଛ? ନା ବ୍ୟସ୍ତ ସଂକଳ୍ପର କାହିଁକି, କ’ଣ, କିପରି, କିଏ.... ଏହିଭଳି ଦୁଃଖର ଅନୁଭବ କରୁଛ? ତେଣୁ ବଦୁଆ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଭିଶାପକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଅର୍ଥ ନିଜକୁ ମଧ୍ୟ ଦୁଃଖ ଏବଂ ଅଶାନ୍ତିର ଅନୁଭବ କରାଇବା । ବାପଦାଦାଙ୍କର ଯେଉଁ ଶ୍ରୀମତ ରହିଛି ସୁଖ ଦିଅ ଏବଂ ସୁଖ ନିଅ, ସେହି ଶ୍ରୀମତର ମଧ୍ୟ ଭଲ୍ଲୟନ ହୋଇଯାଉଛି । ତେଣୁ ଏବେ ସବୁ ପିଲା ଦୁଆ ଦେବା ଏବଂ ଦୁଆ ନେବା ଶିଖିଗଲ ତ! ଶିଖିଲ ତ!

ଆଉ ଗୋଟିଏ କଥା ହେଲା ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଏବଂ ଦୃଢ଼ତା, ଦୃଢ଼ତା ପୂର୍ବକ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କର - ମୁଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସୁଖ ଦେବି ଏବଂ ସୁଖ ନେବି । ଦୁଆ ନେବି ଏବଂ ଦୁଆ ନେବି । ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଲ ତ? ସାହାସ ଅଛି ତ? ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଭିତରେ ସାହସ ଅଛି ଆଜିଠାରୁ ଦୃଢ଼ତାର ସହିତ ସଂକଳ୍ପ କରୁଛନ୍ତି - ଦୁଆ ଦେବୁ ଏବଂ ଦୁଆ ନେବୁ, ସେମାନେ ହାତ ଉଠାଅ, ପକ୍କା? ପକ୍କା? କେବେ ବି କଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ । ଯଦି କଷ୍ଟ ହୋଇ ରହିଯିବ ତେବେ କଷ୍ଟ ଫଳକୁ ଚଢ଼େଇମାନେ ଖାଇଯାଆନ୍ତି । ତେଣୁ ଦୃଢ଼ତା ସଫଳତାର ଚାବୀ ଅଟେ । କ’ଣ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଖରେ ଚାବୀ ଅଛି ତ? ଅଛି ଚାବୀ? ଚାବୀ ଠିକ୍ ଠାକ୍ ଅଛି ତ? ମାୟା ଚୋରି କରିନେଉ ନାହିଁ ତ? ତା’ର ମଧ୍ୟ ଚାବୀ ପ୍ରତି ବହୁତ ସନ୍ଦେହ ଅଛି । ସର୍ବଦା ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପର ସହିତ ଏହି ସଂକଳ୍ପକୁ ଜାଗ୍ରତ ରଖ, ସୁପ୍ତ ନୁହେଁ, ଜାଗ୍ରତ । ଏହି ସଂକଳ୍ପ ଜାଗ୍ରତ କର ଯେ ମୋତେ କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ । ହେବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ହେବ ସୁନିଶ୍ଚିତ । ହୋଇ କରି ହିଁ ରହିଛି । ଏହାକୁ କୁହାଯାଏ ନିଶ୍ଚୟ ବୁଦ୍ଧି, ବିଜୟୀ ଆତ୍ମା । ଡ୍ରାମାରେ

ବିନୟ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ । କେବଳ ପୁନରାବୃତ୍ତି କରିବାକୁ ହେବ । ପୂର୍ବ ପରସ୍ପତ ତରାମା ଅଟେ । ତିଆରି ହୋଇ ରହିଛି, ପୁଣି ଥରେ ତାକୁ ଦୋହରାଇବାକୁ ହେବ । କ’ଣ ମୁଗକିଲ ଅଟେ କି? କେବେ କେବେ ମୁଗକିଲ ହୋଇଯାଉଛି! ତେବେ ଏହା ମୁଗକିଲ କାହିଁକି ହେଉଛି? ତୁମେ ନିନ୍ଦେ ନିନ୍ଦେ ହିଁ ସହଜକୁ ମୁଗକିଲ କରି ଦେଉଛ । ଗୋଟିଏ ଛୋଟିଆ ଭୁଲ୍‌ଟିଏ କରିଦେଉଛ, ନାଶିଛି କେଉଁ ଭୁଲ୍‌ଟି କରୁଛ? ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ସେହି ସମୟରେ ପିଲାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦୟା କ’ଣ କହିବୁ, ବହୁତ ସନ୍ଦେହ ଆସିଥାଏ । କେଉଁଭଳି ସନ୍ଦେହ ଆସିଥାଏ? ଗୋଟିଏ ପଟେ କହୁଛ ବାବା ଆମ ସହିତ ଏକାଠି ଅଛନ୍ତି । ସାଥୀରେ ବି ନୁହେଁ, ଏକାଠି ଯୁଗଳ ରୂପରେ ଅଛନ୍ତି । ତେବେ କ’ଣ ବାବା ଯୁଗଳ ଅଟନ୍ତି ତ? ଡବଲ ବିଦେଶୀମାନେ କ’ଣ କହୁଛ, ବାବା ଯୁଗଳ ଅଟନ୍ତି? ପଛବାଲା କ’ଣ କହୁଛ, ବାବା ଯୁଗଳ ରୂପରେ ଅଛନ୍ତି?

ଆରଛା, ଆଜି ତ ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ସମାଚାର ମିଳିଛି ଯେ ମଧୁବନ ନିବାସୀ ପାଣ୍ଡବ ଭବନ, ଜ୍ଞାନ ସରୋବର ଅର୍ଥାତ୍ ଶାନ୍ତିଧାମ ନିବାସୀ ଏବଂ ଏଠିକାବାଲା ମଧୁସ୍ଥ ଅଲଗା ହଲରେ ବସି ମୁରଲୀ ଶୁଣୁଛନ୍ତି । ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧୁସ୍ଥ ବାପଦାଦା ପଚାରୁଛନ୍ତି ଯେ ବାପଦାଦା ତୁମ ସହିତ କମ୍‌ବାଇଣ୍ଡ ଅର୍ଥାତ୍ ଯୁଗଳ ଅଟନ୍ତି? ହାତ ଉଠାଉଛନ୍ତି । ଯଦି ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ ବାପଦାଦା କମ୍‌ବାଇଣ୍ଡ ଅଟନ୍ତି ପୁଣି ତୁମେ ଏକ୍ସଟିଆ କାହିଁକି ହୋଇଯାଉଛ? ଯଦି ବି ତୁମେ ଦୁର୍ବଳ ଅଟ, ତେବେ ବାପଦାଦା ତ ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ ଅଟନ୍ତି ନା! ତୁମେ ଏକ୍ସଟିଆ ହୋଇଯାଉଛ ସେଥିପାଇଁ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଯାଉଛ । ତେଣୁ ସର୍ବଦା କମ୍‌ବାଇଣ୍ଡ ସ୍ୱରୂପରେ ରୁହ । ବାପଦାଦା ସବୁ ପିଲାଙ୍କର ସବୁ ସମସ୍ତର ସହଯୋଗୀ ଅଟନ୍ତି । ନରେନ୍ଦ୍ର ଶିବବାବା ପରମଧାମରୁ କାହିଁକି ଆସିଛନ୍ତି? ପିଲାମାନଙ୍କର ସହଯୋଗୀ ହେବା ପାଇଁ ହିଁ ଆସିଛନ୍ତି । ଦେଖ ବ୍ରହ୍ମଦାବାବା ମଧୁସ୍ଥ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ବରୁ ଅବ୍ୟକ୍ତ କ’ଣ ପାଇଁ ହେଲେ? ସାକାର ଶରୀରଧାରୀ ଅପେକ୍ଷା ଅବ୍ୟକ୍ତ ରୂପରେ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ସହଯୋଗ ଦେଇପାରିବେ । ତେଣୁ ବାପଦାଦା ଯେହେତୁ ସହଯୋଗ ଦେବା ପାଇଁ ନିଜ ଆତ୍ମ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଉଛନ୍ତି, ତେବେ ତୁମେମାନେ ଏକ୍ସଟିଆ କାହିଁକି ହେଉଛ? ମେହନତ କରିବାରେ କାହିଁକି ଲାଗିପଡୁଛି? ଧ୍ୟାନ ଜନ୍ମ ତ ମେହନତ କରିଛ ନା! କ’ଣ ସେହି ମେହନତ କରିବାର ସଂସ୍କାର ଏବେ ବି ଆକର୍ଷିତ କରୁଛି? ଏବେ ମୋହବତ୍ରେ ଅର୍ଥାତ୍ ପରଭୁ ପ୍ରେମରେ ରୁଚି ରୁହ, ଲଭରେ ଲୀନ ରୁହ । ତେବେ ମୋହବତ୍ ମେହନତରୁ ମୁକ୍ତ କରାଇଦେବ । କ’ଣ ମେହନତ କରିବାକୁ ଭଲ ଲାଗୁଛି କି? କ’ଣ ଅଭ୍ୟାସର ବଶୀଭୂତ ହୋଇଯାଇଛ? ତୁମେମାନେ ତ ସହଯୋଗୀ ଅଟ, ବାପଦାଦା ପରମଧାମରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ବିଶେଷ ଉପହାର ଆଣିଛନ୍ତି, ନାଶିଛି ତାହା କ’ଣ? ହାତ ପାପୁଲୀରେ ସ୍ୱରୂପ ଦୁନିଆ ନେଇ ଆସିଛନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଚିତ୍ର ମଧୁସ୍ଥ ଅଛି ନା । ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସାଥୀରେ ରାଜ୍ୟ ଭାଗ୍ୟ ନେଇ ଆସିଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ପିଲାମାନଙ୍କର ମେହନତ କରିବା ଆଦୌ ଭଲ ଲାଗୁ ନାହିଁ ।

ବାପଦାଦା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନକୁ ମେହନତରୁ ମୁକ୍ତ ମୋହବତ୍ରେ ମଗନ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ତେବେ ମେହନତ ବା ମାୟାର ଯୁଦ୍ଧଫାଳୁ ମୁକ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ଆଜି ସଂକଳପ ଦ୍ୱାରା ହୋଇ ନିଜାଜିବା! ନିଜାଜିବା ତ? ନିଜାଜିବାର ଅର୍ଥ ହେଲା ଚିହ୍ନ ବରଣ୍ଡା ସମାପ୍ତ ହେବା । କୌଣସି ଦିନଷକୁ ନିଜାଜି ଦେବା ପରେ ତା’ର ଚିହ୍ନ ବରଣ୍ଡା ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଉଛି ନା! ତେବେ ଏହିଭଳି ହୋଇ ନିଜାଜି କରିବା? ହାତ ତ ସମସ୍ତେ ହଜାଉଛ । ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କର ହାତକୁ ଦେଖି ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ..... ପୁଣି କିନ୍ତୁ ମଧୁସ୍ଥ ଅଛି । ତେବେ ସେହି କିନ୍ତୁଟି କ’ଣ କହିବୁ? ମନର ହାତ ହଜାଅ । ଏହି ସ୍ଥିତି ହାତ ହଜାଇଦେବା ତ ବହୁତ ସହଜ । ଯଦି ମନମାନୀ ଗଲା ଯେ ମୋତେ କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ, ତେବେ ତ ନାଶ ହୋଇ କରି ହିଁ ରହିଛି । ନୂଆ ନୂଆ ପିଲାମାନେ ମଧୁସ୍ଥ ବହୁତ ଆସିଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଥମ ଥର ମିଳନ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି ସେମାନେ ହାତ ଉଠାଅ । ଡବଲ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧୁସ୍ଥ ନୂଆମାନେ ଅଛନ୍ତି ।

ଆଜି ଯେଉଁମାନେ ବି ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି, ବାପଦାଦା ସେହିମାନଙ୍କୁ ବିଶେଷ କରି ନିଜର ଭାଗ୍ୟ ଜମା କରିବାର ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଏହି ଅଭିନନ୍ଦନକୁ ସର୍ବଦା ସମ୍ମୁଖରେ ରଖିଥିବ ଏବଂ ଏବେ ମଧୁସ୍ଥ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଲାଷ୍ଟ ସୋ ଫାଷ୍ଟ ଅର୍ଥାତ୍ ଶେଷରେ ଆସିଥିଲେ ମଧୁସ୍ଥ ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ହେବାର ସୁଯୋଗ ଅଛି, କାହିଁକି ନା ଅନ୍ତିମ ଫଳାଫଳ ଏବେ ଶୁଣାଯାଇ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଶେଷରେ ଆସିବାବାଲା ମଧୁସ୍ଥ ପୂର୍ବରୁ ଆସିବାବାଲାଙ୍କକାରୁ ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରରେ ଆସିପାରିବେ । ସୁଯୋଗ ଅଛି, ଯାଇପାରିବ । ତେଣୁ ସର୍ବଦା ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖିଥାଅ ଯେ ମୋତେ ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଁ ଆତ୍ମାକୁ ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଫାଷ୍ଟକଲାସରେ ଆସିବାକୁ ହିଁ ହେବ । ହିଁ ଭି.ଆଇ.ପି ମାନେ ବହୁତ ଆସିଛନ୍ତି ନା, ପଦବୀ ହିସାବରେ ତ ଭି.ଆଇ.ପି.ଅଟନ୍ତି ନା । ତେବେ ଯେଉଁ ସବୁ ଭି.ଆଇ.ପି ମାନେ ଆସିଛନ୍ତି ସେମାନେ ଲମ୍ବା ହାତ ଉଠାଅ । ପ୍ରାୟ (୧୫୦ ଜଣ ପାଖାପାଖି ଭାରତର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରୁ ଆସିଥିବା ଅତିଥିମାନେ ବାପଦାଦାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଛନ୍ତି) ଇଂଲ୍ କମ୍ । ନିଜର ଘରକୁ ଆସିବାର ଇଂଲ୍ କମ୍ (ସ୍ୱାଗତମ୍) ଆସିଛ, ବହୁତ ଭଲ କରିଛ । ଏବେ ତ ପରିଚୟ ଦେବା ପାଇଁ ଭି.ଆଇ.ପି. କୁହାଯାଉଛି କିନ୍ତୁ ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଭି.ଭି.ଭି.ଆଇ.ପି. ହେବାର ଅଛି । ଦେଖ, ତୁମମାନଙ୍କର ଜତ ଜିତର ଦେବୀଦେବତାମାନେ ଭି.ଭି.ଆଇ.ପି. ଅଟନ୍ତି ନା, ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧୁସ୍ଥ ନିଜର ପୂର୍ବଜ ମାନଙ୍କ ଭଳି ହେବାକୁ ହିଁ ପଡିବ । ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି । ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତ ଆସିଗଲା ନା! ତେଣୁ ଯେଉଁ ଭି.ଆଇ.ପି. ମାନେ ଆସିଛନ୍ତି, ସମସ୍ତେ ଉଠନ୍ତୁ । ବସି ବସି ଥକିଯାଇଥିବ ନା, ତେଣୁ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଉଠ । ଆରଛା!

ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ବାପଦାଦା ଦୁଇଟି କଥା ଉପରେ ବାରମ୍ବାର ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରାଉଛନ୍ତି, ଗୋଟିଏ ହେଲା ଷ୍ଟପ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ବିନଦ୍ର ଲଗାଅ, ପଏଣ୍ଟ ଲଗାଅ । ଦ୍ୱିତୀୟରେ ଷ୍ଟକ୍ ଜମା କର । ଦୁଇଟି ଯାକ ଜରୁରୀ ଅଟେ । ବିଶେଷ କରି ତିନୋଟି ସମ୍ପଦତି ଜମା

କର - ଗୋଟିଏ ହେଲା ନିଜର ପୁରୁଷାର୍ଥର ପ୍ରାରବଧ ଅର୍ଥାତ୍ ପରତ୍ୟକ୍ଷ ଫଳ, ତାକୁ ଜମା କର, ଦ୍ଵିତୀୟରେ - ସର୍ବଦା ସନତୁଷ୍ଟ ରହିବା ଏବଂ ସନତୁଷ୍ଟ କରିବା । କେବଳ ସନତୁଷ୍ଟ ରହିଲେ ହେବ ନାହିଁ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ପଡ଼ିବ । ତା'ର ଫଳ ସ୍ଵାଚ୍ଛନ୍ଦ ଆଶୀର୍ବାଦା ମଧ୍ୟ ଜମା କର । ଆଶୀର୍ବାଦର ଖାତା ମଧ୍ୟ କେବେ କେବେ କେହି କେହି ଜମା କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଚାଲୁ ଚାଲୁ କୌଣସି ନା କୌଣସି ଛୋଟ ମୋଟ କଥାରେ ଦ୍ଵିନ୍ଦ୍ଵରେ ପଡ଼ି, ଶକ୍ତିହୀନ ହୋଇ ଜମା କରିଥିବା ସମ୍ପଦତିରେ ମଧ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣଗର୍ହେଦ ପକାଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଆଶୀର୍ବାଦର ଖାତା ମଧ୍ୟ ଜମା ହେବା ଦରକାର । ତା'ର ବିଧି ହେଲା ସନତୁଷ୍ଟ ରହିବା ଏବଂ ସନତୁଷ୍ଟ କରିବା । ତୃତୀୟରେ ହେଲା - ସେବା ଦ୍ଵାରା ସେବାର ଫଳ ଜମା କରିବା ବା ସମ୍ପଦତି ଜମା କରିବା, ତା' ସହିତ ସେବା କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ବିଶେଷ କରି ନିମିତ୍ତ ଭାବ, ନିର୍ମାଣ ଭାବ ଏବଂ ନିର୍ମଳ ବାଣୀ । ବେହଦର ସେବା । ମୋ'ର ସେବା ନୁହେଁ, ବାବାଞ୍ଜର ସେବା । ବାବା କରାବନହାର ଅର୍ଥାତ୍ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକରୂତା ହୋଇ, ମୁଁ କରନହାର ଅର୍ଥାତ୍ କର୍ମକରୂତା ଦ୍ଵାରା ସେବା କରାଉଛନ୍ତି, ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ବେହଦର ସେବା । ଏହି ତିନୋଟି ଯାକ ଖାତାକୁ ଚେକ୍ କର । ତିନୋଟିଯାକ ଖାତା ଜମା ହେଉଛି ତ? ତୁମ ଭିତରେ ମୋ'ର ପଣିଆର ଅଭାବ ହେବା ଦରକାର । ଇଚ୍ଛା ମାତ୍ରର ଅବିଦ୍ୟା । ଭାରୁଛ ନା - ଏହି ବର୍ଷ କ'ଣ କ'ଣ ସବୁ କରିବୁ? ସାଜିବୁ ତ ଶେଷ ହେବାକୁ ଯାଉଛି, ଏବେ ୬ ମାସ ପୂର୍ଣ୍ଣସନ୍ତ କ'ଣ କରିବ? ଗୋଟିଏ ହେଲା ଖାତାଗୁଡ଼ିକୁ ଜମା କରିବ ଏବଂ ତା'କୁ ଭଲ ଭାବରେ ଚେକ୍ କରିବ । କେଉଁ କୋଣରେ କୌଣସି ବିନାଶୀ ଇଚ୍ଛା ରହିଯାଇ ନାହିଁ ତ? ମୁଁ ଏବଂ ମୋ'ର ପଣିଆ ନାହିଁ ତ? ମୁଁ ନେବତା ନୁହେଁ ତ? ଏବେ ବିଧାତା ହୁଅ ନେବତା ନୁହେଁ । ନା ନାମ, ନା ମାନ-ସମ୍ମାନ, ନା ସ୍ଵାଭିମାନ, କେଉଁଥିରେ ବି ନେବତା ନୁହେଁ, ଦାତା ହୁଅ, ବିଧାତା ହୁଅ ।

ଏବେ ତ ଦୁଃଖ ବହୁତ ବହୁତ ବଢ଼ିଚାଲିଛି ଏବଂ ବଢ଼ିବ ମଧ୍ୟ ସେଥିପାଇଁ ମାଷ୍ଟର ସୂର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଅନୁଭୂତିର କିରଣ ବିଚ୍ଛରିତ କର । ସୂର୍ଯ୍ୟ ଯେପରି ଏକା ସମୟରେ କେତେ ଗୁଡ଼ିଏ ପ୍ରାପ୍ତି କରାଇ ପାରୁଛି, ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାରର ପ୍ରାପ୍ତି କରାଇ ନାହିଁ । କେବଳ ଆଲୋକ ଦେଉ ନାହିଁ, ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଦେଉଛି ଏବଂ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ପ୍ରାପ୍ତି କରାଇପାରୁଛି । ସେହିପରି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି ୬ ମାସ ଭିତରେ ଜଞ୍ଜାନ ସୂର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ସୁଖର, ଖୁସିର, ଶାନ୍ତିର, ସହଯୋଗର କିରଣ ବିଚ୍ଛରିତ କର । ଅନୁଭୂତି କରାଅ । ତୁମମାନଙ୍କର ଚେହେରାକୁ ଦେଖିବା ମାତ୍ରେ ଦୁଃଖର ଲହଡ଼ି ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ଅତି କମ୍ରେ ଟିକିଏ ହସ ତ ବାହାରୁ । ତୁମମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କୁ ସାହସ ମିଳିଯାଉ, ତେବେ ଏହା ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ଵ ଦେବାକୁ ହେବ । ବିଧାତା ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ, ତପସ୍ଵୀ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏଭଳି ତପସ୍ଵୀ କର ଯାହାକି ତପସ୍ଵୀର ଦ୍ଵାରା କୌଣସି ନା କୌଣସି ଅନୁଭୂତି କରାଇ ପାରୁଥିବ । କେବଳ ତୁମର ବାଣୀ ନ ଶୁଣନ୍ତୁ, ଅନୁଭୂତି ମଧ୍ୟ କରନ୍ତୁ । କାହିଁକି ନା ଅନୁଭୂତି ଅମର ହୋଇଥାଏ । କେବଳ ବାଣୀ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଭଲ ଲାଗିବ କିନ୍ତୁ ସର୍ବଦା ମନେ ରହିବ ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ଅନୁଭବ କର ଅଧିକାରୀ ହୋଇ ଅନୁଭବ କରାଅ । ଯେଉଁମାନେ ବି ତୁମର ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କରେ ଆସୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜର ସହଯୋଗ ଦ୍ଵାରା ହେଉ ବା ବାପଦାଦାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧ ଯୋଡ଼ିବା ଦ୍ଵାରା ହେଉ, ସାହସ ଏବଂ ଉପତ୍ତ-ଉତ୍ସାହ ପ୍ରାପ୍ତି କରାଅ । ଅଧିକ ମେହନତ କରାଅ ନାହିଁ । ନା ନିଜେ ମେହନତ କର, ନା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କରାଅ । ନିମିତ୍ତ ଅଟ ନା! ତେଣୁ ଏଭଳି ଉପତ୍ତ-ଉତ୍ସାହପୂର୍ଣ୍ଣ ବାତାବରଣ ସୃଷ୍ଟି କର ଯାହାକି ଗମଭୀର ଅର୍ଥାତ୍ ଉଦାସ ରହୁଥିବା ଆତମା ମଧ୍ୟ ଉପତ୍ତ-ଉତ୍ସାହରେ ଆସଯିବ । ଖୁସିରେ ତା'ର ମନ ନାଟିବାରେ ଲାଗିପଡ଼ୁ । ଶୁଣିଲ ତ କ'ଣ କରିବ? ଦେଖିବା, ଫଳାଫଳ କ'ଣ ହେଉଛି! କେଉଁ ସ୍ଥାନ କେତେ ଆତମାଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ ଅର୍ଥାତ୍ ପକ୍କା କରୁଛି । ନିଜେ ମଧ୍ୟ କେତେ ପକ୍କା ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ଏବଂ କେତେ ଜଣଙ୍କୁ ପକ୍କା କରି ଦେଇଛନ୍ତି? ସାଧାରଣ ସମାଜର ଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖାଯିବ ନାହିଁ, କିଛି ଭୁଲ୍ କରିନାହିଁ, ମିଛ କଥା କହି ନାହିଁ, କୌଣସି ବିକର୍ମ କରି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ କେତେ ଆତମାଙ୍କୁ ଉପତ୍ତ-ଉତ୍ସାହରେ ଆଣିଛୁ, ଅନୁଭୂତି କରାଇଛୁ, ଦୃଢ଼ତା ରୂପୀ ଚାବୀ ଦେଇଛୁ, କେବଳ ଏହି କଥା ହିଁ ଦେଖିବୁ । ଠିକ୍ ଅଛି ନା, କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ ନା । ତୁମେ କରିବ ନାହିଁ ତ ଆଉ କିଏ କରିବ? କ'ଣ ପଛରେ ଆସିବାବାଲା କରିବେ? ତୁମେମାନେ ହିଁ କଳ୍ପ କଳ୍ପ ବାବାଞ୍ଜ ଦ୍ଵାରା ଅଧିକାରୀ ହୋଇଥିଲ, ଏବେ ମଧ୍ୟ ଅଟ ଏବଂ ପ୍ରତି କଳ୍ପରେ ହେବ । ଏହିଭଳି ଦୃଢ଼ତା ପୂର୍ବକ ପିଲାମାନଙ୍କର ସଂଗଠନକୁ ବାପଦାଦା ନିଶ୍ଚିତ ଦେଖିବେ । ଠିକ୍ ଅଛି ନା! ହାତ ଉଠାଅ, ହେବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ, ମନର ହାତ ଉଠାଅ । ଦୃଢ଼ ନିଶ୍ଚୟର ହାତ ଉଠାଅ । ଏଠାରେ ତ ସମସ୍ତେ ପାସ୍ ହୋଇଗଲ । କ'ଣ ପାସ୍ ଅଟ ତ? ଆରୁଛା!

ଚାରିଆଡ଼ର ହୃଦୟ ସିଂହାସନ ଅଧିକାରୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦୂରରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ପରମାତ୍ମ ସନ୍ଦେହର ଅନୁଭବ କରୁଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ହୋଇ ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ରତାର ମୂଳଦୁଆକୁ ମଜବୁତ କରୁଥିବା, ସ୍ଵପ୍ନ ମାତ୍ରେ ମଧ୍ୟ ଅପବିତ୍ରତାର ଅଂଶମାତ୍ର ଠାରୁ ଦୂରରେ ରହୁଥିବା ମହାବୀର, ମହାବୀରଣୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ନିଜର ଜମାର ଖାତାରେ ଜମା କରିଚାଲିଥିବା ସମ୍ପଦନ୍ ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ସନତୁଷ୍ଟମଣୀ ହୋଇ ନିଜେ ସନତୁଷ୍ଟ ରହୁଥିବା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସନତୁଷ୍ଟ କରୁଥିବା ବାବାଞ୍ଜ ସମାନ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସନ୍ଦେହ ସମ୍ପଦନ୍ ଶୁଭେଚ୍ଛା, ଶୁଭ ଆଶୀର୍ବାଦ ଏବଂ ନମସ୍କେ ।

ଦାଦିମାନଙ୍କ ସହିତ:- ଦାଦିମାନେ ତ ଗୁରୁ ଭଲ ଅଟନ୍ତି ନା, ତେଣୁ ସାଥୀରେ ବସ । ଭଲ ତ ସାଥୀରେ ବସିଥାଏ ନା । ବହୁତ ଭଲ! ବାପଦାଦା ପରିତ୍ୟକ୍ତ ସନ୍ଦେହର ମାଲିଙ୍ଗ କରୁଛନ୍ତି । ନିମିତ୍ତ ଅଟ ନା! ଏହି ମାଲିଙ୍ଗ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଚଳାଉଛି । ଏହା ତ ବହୁତ ଭଲ କଥା ଯାହାକି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ରୂପରେ ଦେଖି ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରେ ସାହସ ଆସିଯାଉଛି । ନିମିତ୍ତ ହୋଇଥିବା ଦାଦିମାନଙ୍କ ଭଳି ସେବାରେ ନିମିତ୍ତ ଭାବ ରଖି ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାକୁ ହେବ । ଏହା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ କଥା ଯାହାକି ତୁମମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ଭଳି ପକ୍କା ନିଶ୍ଚୟ

ରହିଛି - ନିରୁଦ୍ଦେଶକରୂପେ ବାବା ହିଁ କରାଉଛନ୍ତି, ସାଥୀରେ ରହି ଚଳାଉଛନ୍ତି, ଏହିଭଳି ନିମିତ୍ତ ଭାବ ହିଁ ସେବା କରାଉଛି । କ'ଣ ମୁଁ ପଣିଆ ଅଛି କି? ଟିକିଏ ବି ମୁଁ ପଣିଆ ଆସୁଛି କି? ବହୁତ ଭଲ । ସାରା ବିଶ୍ୱ ସମୁଦାୟରେ ନିମିତ୍ତ ରୂପରେ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଅଟେ ନା! ତେଣୁ ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ସର୍ବଦା ବିଶେଷ ସନ୍ଦେହ ସହିତ ଆଶୀର୍ବାଦ ଦେଇଚାଲିଛନ୍ତି । ଆରକ୍ଷା! ବହୁତ ପିଲା ଆସିଛନ୍ତି, ଏହା ତ ଭଲ କଥା ନା! ଲାଷ୍ଟ ପାଲି ଫାଷ୍ଟ ହୋଇଗଲା । ଆରକ୍ଷା!

ଡବଲ ବିଦେଶୀ ମୁଖ୍ୟ ମୁଖ୍ୟ ଟୀଚର ମାନଙ୍କ ସହିତ:- ସମସ୍ତେ ମିଶି ସମସ୍ତଙ୍କର ପାଳନା କରିବାର ନିମିତ୍ତ ହେଉଛି, ଏହା ବହୁତ ଭଲ ପାର୍ଟି କରୁଛି । ନିଜେ ମଧ୍ୟ ତାଜା ହୋଇଯାଉଛି ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ତାଜା କରିଦେଉଛି । ବହୁତ ଭଲ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ କରୁଛି । ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ ଅଟେ । ନିଜେ ଯଦି ତାଜା ହୋଇଥିବ ତେବେ ତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କରିପାରିବ ନା! ବହୁତ ଭଲ । ସମସ୍ତେ ଭଲ ସତେଜତାର ଅନୁଭବ କରିଲେ । ବାପଦାଦା ଖୁସି ଅଛନ୍ତି । ବହୁତ ଭଲ । ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ।

ବରଦାନ:- ନଲେନ୍ଦଫୁଲ୍ ସ୍ଥିତି ଦ୍ୱାରା ପରିସ୍ଥିତି ଗୁଡ଼ିକୁ ଅତିକ୍ରମ କରୁଥିବା ଅଂଶ ସମାନ ଅଟେ ଅଟେ ହୁଅ । ରାବଣ ରାଜ୍ୟର କୌଣସି ବି ପରିସ୍ଥିତି ବା ବ୍ୟକ୍ତି ଟିକିଏ ବି ସଂକଳ୍ପ ରୂପରେ ମଧ୍ୟ ହଲ୍ଚଳ କରି ନ ପାରୁ । ଏହିଭଳି ଅଟଳ-ଅଟଳ ଭବର ବରଦାନୀ ହୁଅ । କାହିଁକି ନା କୌଣସି ବି ବିଘ୍ନ ତଳକୁ ଖସାଇବା ପାଇଁ ନୁହେଁ, ବରଂ ମଜବୁତ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଥାଏ । ନଲେନ୍ଦଫୁଲ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଜ୍ଞାନବାନ ଆତ୍ମା କେବେ ବି ପରୀକ୍ଷାକୁ ଦେଖି ବିଚଳିତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । ମାୟା ଯେକୌଣସି ରୂପରେ ଆସିପାରେ କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ସର୍ବଦା ଯୋଗାଗୁନି ପ୍ରତିଫଳିତ କରି ରଖ, ନଲେନ୍ଦଫୁଲ୍ ସ୍ଥିତିରେ ରୁହ, ତେବେ ସବୁ ବିଘ୍ନ ସ୍ୱତଃ ହିଁ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଅଟଳ ଅଟଳ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ରହିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଯଦି ଶୁଦ୍ଧ ସଂକଳ୍ପର ସମ୍ପତ୍ତି ଜମା ହେଉଥିବ ତେବେ ବ୍ୟବ୍ଥ ସଂକଳ୍ପରେ ସମସ୍ତ ନଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବସ୍ଥିତ ଇଶ୍ୱାର:- ଆତ୍ମିକ ରାଜକୀୟତା ସହିତ ପବିତ୍ରତାର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱକୁ ଧାରଣ କର । ପବିତ୍ରତାର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଆଧାରରେ ହିଁ ବରହମାବାବା ଆବିର୍ଭବ ବା ପ୍ରଥମ ରାଜକୁମାର ହୋଇଗଲେ, ସେହିଭଳି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ପିତାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କରି ପ୍ରଥମ ନମବରର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱର ଚାଲିକା ଭୂକ୍ତ ହୋଇଯାଅ, କାହିଁକି ନା ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜନ୍ମର ସଂସ୍କାର ହିଁ ପବିତ୍ର ଅଟେ । ତୁମମାନଙ୍କର ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ବା ମହାନତା ହିଁ ପବିତ୍ରତା ଅଟେ ।